

Неначе пас на паровій машині...

Платон Воронько

Неначе пас на паровій машині,
Летить шосе, гойдається в очах.
Зненацька — стоп!..
За трасою в шипшині
Розлігся Час,
Провітрився, прочах
І задрімав.
Наснились дні минулі:
Незаймані степи — безмежна брагодать.
Давно вже одкувалися зозулі,
Лелеки й лебеді у теплий край летять.
О господи, яка блаженна тиша!..
І стрепенувсь:
— Хіба поспиш тепер! —
Знов рушив пас, мільйони шин колише,
Несе на барикади НТР.